

sygn. akt IC 991/20

WYROK W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Częstochowie Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ryszard Myrda

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Kopica

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2021 roku w Częstochowie na rozprawie

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) w W.

o zadośćuczynienie

1. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda M. P. (M. P.) kwotę 1500 zł (tysiąc pięćset złotych) tytułem zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 15 kwietnia 2021 r. do dnia zapłaty,
2. w pozostałej części oddala powództwo,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 563 zł (pięćset sześćdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty,
4. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 605 zł (sześćset pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty,
5. nakazuje zwrócić powodowi kwotę 111,32 zł (sto jednaście złotych trzydzieści dwa grosze) tytułem reszty niewykorzystanej zaliczki na koszt opinii biegłego,
6. nakazuje zwrócić pozwanemu kwotę 1000 zł (tysiąc złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki na koszt opinii biegłych.

Sygn. akt I C 991/20

UZASADNIENIE

Na podstawie pozwu z 3 kwietnia 2020 roku powód M. P. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Towarzystwa (...) w W. kwoty 4500,00zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 12 lutego 2020 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód podał, że doznał obrażeń ciała wskutek wypadku komunikacyjnego 9 października 2019 roku w C., w szczególności zwichnięcia, skręcenia i naderwania stawów i więzadeł na poziomie szyi, utrzymującego się bólu głowy i kręgosłupa szyjnego. Zdarzenie spowodowało ponadto u niego silny stres, przygnębienie, osłabienie aktywności psychofizycznej, znaczny dyskomfort i osłabienie aktywności życiowej.

W odpowiedzi na pozew pozwany, gdzie sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, powództwa nie uznał i wniósł o jego oddalenie w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany przyznał, że okoliczności kolizji

są bezsporne między stronami, jednakże zakwestionował deklarowany związek pomiędzy urazem z października 2019 roku a aktualnym stanem zdrowia powoda, jako pozostające bez związku z wypadkiem. Zdaniem pozwanego dolegliwości i zmiany wynikają ze zmian chorobowych i nie są skutkiem wypadku.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 9 października 2019 roku w C. doszło do zdarzenia drogowego- wypadku komunikacyjnego z udziałem pojazdu marki P. (...), kierowanym przez powoda. Sprawca wypadku nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu. Pojazd powoda został całkowicie zniszczony. Na miejscu zdarzenia została wezwana Policja, Straż Pożarna i Pogotowie (...). Zarówno powód jak i pasażerka- jego żona- mieli zapięte pasy bezpieczeństwa, a wskutek uderzenia uaktywniły się poduszki powietrzne. Winnym spowodowanie zdarzenia został uznany kierowca drugiego pojazdu, posiadający ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym Towarzystwie. W trakcie badania ma miejscu zdarzenia nie stwierdzono widocznych urazów, obrzęków i niedowładów kończyn lub dolegliwości bólowych. W dniu 25 października 2019 roku powód ze względu na utrzymujący się ból głowy i odcinka szyjnego kręgosłupa zgłosił się do szpitala, gdzie wykonano zdjęcie rtg odcinka C kręgosłupa i boczne, które nie uwidocznili złamań oraz tomografię komputerową głowy, gdzie obraz TK badanych struktur nie wykazał patologii. Orzeczeniem z 25 listopada 2019 roku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stwierdzono u powoda potrzebę rehabilitacji leczniczej w zakresie narządów ruchu w systemie ambulatoryjnym, a w wyniku wykonania tomografii komputerowej kręgosłupa szyjnego stwierdzono dyskopatie C3 do C7, spondylozę ze zwężeniami otworów międzykręgowych o przewodzie strony prawej.

Dowód: okoliczności bezsporne, zeznania świadka B. P., k:88, karta informacyjna izby przyjęć z wynikami badań, k: 12-15, odpis orzeczenia, k: 23, wyniki badań, k: 24.

Na podstawie przeprowadzonego przez lekarza biegłego sądowego badania neurologicznego i wyników badań dodatkowych stwierdzono, że powód wskutek wypadku doznał urazu kręgosłupa szyjnego, brak następstw wypadku i brak uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: opinia lekarza biegłego sądowego neurologa, k:68-71.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadka B. P., przedstawione wyniki badań po wypadku i wnioski wynikające z opinii biegłego lekarza neurologa, które nie były także kwestionowane przez strony.

Zdaniem Sądu powództwo o zadośćuczynienie należało częściowo uwzględnić na mocy art. 445 § 1 kc w związku z art. 444 § 1 kc. Zdarzenie drogowe z udziałem powoda nie doprowadziło co prawda do trwałych bądź długotrwałych następstw i urazów, jednakże z pewnością wywołało rozstrój zdrowia, polegający na bólu głowy i kręgosłupa szyjnego. Ponieważ powód nie doznał uszkodzenia ciała Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych z zakresu medycyny sądowej i rekonstrukcji wypadków komunikacyjnych. Z własnego- niestety- doświadczenia życiowego Sądu wiadomo, że uraz kręgosłupa szyjnego doznany wskutek gwałtownego zderzenia się pojazdów samochodowych (pojazdy zostały zniszczone) i działających sił powoduje typowe, dokuczliwe i trwające kilka tygodni bóle głowy i kręgosłupa. Pasy bezpieczeństwa, zagłówki i poduszki powietrzne nie eliminują całkowicie niebezpieczeństwa doznania takiego urazu. Dolegliwości te ustępują, ale wymagają przyjmowania leków przeciwbólowych, ograniczenia aktywności życiowej i- jak w przypadku powoda- również zabiegów rehabilitacyjnych. Nie wymaga to wykazania opiniami wyżej wymienionych biegłych. Stwierdzone dyskopatie kręgosłupa szyjnego same w sobie również nie byłyby przyczyną doznanego rozstroju zdrowia, gdyby nie wypadek.

Co do zasady zatem roszczenie powoda o zadośćuczynienie było uzasadnione. Za doznaną krzywdę Sąd przyznał powodowi kwotę 1500zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wydania wyroku do dnia zapłaty uznając taką sumę za odpowiednią ze względu na ustalony wyżej i opisany rozstrój zdrowia doznany przez powoda wskutek wypadku. Ponieważ uraz kręgosłupa szyjnego miał charakter przemijający i nie spowodował trwałych lub długotrwałych następstw, a leczenie zostało zakończone Sąd oddalił roszczenie w pozostałej części jako nieuzasadnione i nadmierne.

Ze względu na wynik procesu i na mocy art. 98 i nast. kpc Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 563zł , a od powoda na rzecz pozwanego kwotę 605zł tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Ponadto Sąd nakazał zwrócić powodowi kwotę 111,32zł tytułem reszty niewykorzystanej zaliczki na koszt opinii biegłego, a pozwanemu kwotę 1000zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na koszt opinii biegłych.